

A Amplius autem medium apud Philosophos est duobus modis secundum comparationem, & secundum compositionem ex extremis. sic enim primo modo dicimus aerem & aquam esse media inter graue simpliciter, & leue simpliciter non secundum compositionem, sicut rubrum est medium inter album & nigrum: accideret enim ut aqua & aer coponantur ex igne & terra, sed hoc intelligendum est, ut scribit in quarto Cœli & mundi in cōmen. 26. ubi innuit istam diuisionem de duplici medio, quod duo potentia existunt in eis secundum comparationem, ex qua non sequitur ut sint composita. A qua enim non dicitur leuis nisi in comparatione ad locum terræ. Et grauis secundum comparationem ad aerem. unde ipsa in se habet unam naturam simplicem, quemadmodum de aliqua re dicitur ipsam esse dextram & sinistram in respectu diuersorum, & ipsa in se habet unam naturam simplicem & non compositam. Media uero quæ non dicuntur secundum compositionem, sunt composita ex extremis contrariis. Et per hanc distinctionem patet solutio ad obiectionem primam Sancti Thomæ, quia formæ elementales sunt media secundum similitudinem inter substantiam & accidens, & in aliquibus assimilantur accidentibus propter sui imperfectionem, uel dicitur pro quanto intenduntur & remittuntur in gradu suæ substantialitatis, licet secundum rem sint substantiæ.

B Et per hoc patet etiam ad aliud, quando enim dicitur quod media sunt eiusdem generis cum extremis, hoc habet ueritatem de mediis quæ sine comparatione dicuntur, immo sunt formaliter composita ex extremis, & ita argumentum peccat per fallaciam æquiuocationis, si bene aduertis. Ad illud autem in quo dicitur quod in forma elementali esset uerus motus & continuus si talis forma est diuisibilis & partibilis. Respondetur quod argumentum peccat per fallaciam cōsequentiis, quia ad hoc quod in aliqua forma sit per se motus continuus non sufficit quod illa sit diuisibilis, sed oportet quod subiectum transmutationis, per quam acquiritur illa forma, sit ens in actu. ut dicitur in 5. Phy. tex. com. 8. unde licet motus distinguatur à mutatione & per terminos & per subiecta, quia primi termini motus sunt affirmati, sed primi termini generationis sunt priuati & forma. subiectum uero motus est in actu, sed subiectum generationis est in potentia, quia quod mouetur est, & quod generatur non est, distinctio tamen per subiecta secundum doctrinam Auer. in loco præallegato. 5. Phy. est magis per intrinsecam quam quæ est ex parte terminorum, licet Scotus in hoc dissentiat & beatus Thomas in primo Cœli & mundi. quia igitur subiectum transmutationis substantialis elementorum est prima materia, ut dicit Arist. in primo de Generatione, & corruptione, in tex. cō. 2. quæ secundum se est in potentia ad quamlibet formam: ideo non sequitur quod illa transmutatio sit uerus & continuus motus: immo stat aliquam formam per se diuisibilem non acquiri per motum continuum, sicut patet de motu augmenti, ut declarat Auer. in 3. Physic. com. 6. & in 8. Physic. com. 33. Et animaduerte quod in uia eius consequenter loquendo sicut dicimus formas elementales esse medias inter substantiam & accidens, pariformiter dicere debemus quod modus ille transmutationis, quo acquiritur tunc non est uera generatio substantialis nec uerus motus, sed est quasi medius inter generationem & motum, quia idem est iudicium de uia & de termino, ut dicit Commē. in 5. Physic. com. 9. sic igitur intellexisti quomodo inter substantiam & accidens datur medium. Quod autem Moderni dicere uoluerunt super hoc quod substantia & accidens dupliciter sumi possunt transcendenter, uidelicet prædicamentaliter, & tunc dicunt quod inter substantiam & accidens prædicamentaliter sumpta motus est medium, quia non est substantia neq; accidens sed est uia ad utrunq; hoc quidem dicunt Auer. intellexisse in proposito propositione. Si uero sumantur substantia & accidens transcendenter, sic sunt opposita immediata, & transmutatio est accidens illo modo. Sed ista solutio non est de mente Auer. quia tunc sequeretur secundum istam glossam, quod

formæ non sunt in prædicamento nisi in quantum sunt habitus quiescentes, & cum motus non potest esse species quiescentis, sic motus formaliter non erit in prædicamento, sed si dicitur esse in Prædicamento est solummodo ratione materiae & termini motus. & ista erit opinio Auer. quæ late impugnatur per Auer. in 5. Phy. com. 9. Dicit igitur quod licet secundum rem quicquid est, aut substantia, aut accidens, tamen secundum modum & rationem potest inueniri medium, quia aliquid secundum rem existens substantia, potest habere & participare aliquem modum accidentis, & ut possit bene hoc capere, manuducam intellectum tuum per quoddam simile. certum est quod secundum rem sanitas & ægrotudo sunt contraria immediata, ut dicit Arist. in prædicamentis, & tamen ut concipiuntur ab arte medicinæ, sic datur medium quod est neutralitas ueritas autem non contradicit ueritati, ut dicit Arist. in 1. Ethico. ca. 8. sic in proposito omnis transmutatio secundum rem ipsam, aut est substantia, aut est accidens, nam transmutatio si in substantia fuerit, est substantia, & si transmutatio fuerit in accidente, erit accidens, quia in eodem Prædicamento per se est uia & terminus uia, seu motus & terminus motus, ut dicit Com. in 5. Phy. cō. 9. Non differunt nisi sicut dimittuntur à perfecto, tamen transmutatio secundum suam transcendentiam non est substantia neq; accidens, quia ratio nulla potest præferre quæ non potest diuidere natura. Nam animal secundum rationem abstrahentem, neq; rationale, neq; irrationale est, & tamē omne animal in re ipsa aut est rationale, aut est irrationale. Vnde subtiliter rimare & si stere gradum hic, quod inuenies motum & transmutationem in se consideratum habere uim transcendentis conceptus. nam Arist. sic imaginatus est in tertio Phys. ubi. te. cō. 4. dicit tot esse species motus quot sunt species entis, unde distinctionem motus uenatur per diuisiones transcendentem, tes potentia & actus, & per diuisionem entis in decem prædicamenta si bene aduertis: sic igitur ratio inuenit medium, quod non potest habere natura, ens enim quod diuiditur in substantiam & accidens: est ens extra animam absolute sumptum, & sic omne extra animam ens, aut substantia, aut accidens: tamen anima potest considerare aliquid secundum rationem formalem ut non est formaliter substantia, neq; formaliter accidens, sed est uia ad utrunq; & hoc colligitur ex proposito Theoremate ex mente Auer.

Locus totius, & locus partis idem est.

Propositio ista est Arist. in 1. Cœli & mundi in tex. com. 19. 77. & in 2. Cœli. 35. 9. 2. 1. 02. & 105. Glossa autem Com. istam propositionem in 3. Phy. in commē. 52. de loco secundum speciem non de loco secundum numerum, quia maior est locus totius quam locus partis.

* Ista etiam est glossa Themist. ibi. Sed aduerte quod oppositum scribitur: Cœli. text. com. 84. & Com. in com. dicit quod idem numero est locus totius & partis, nisi esset quod hoc est uerum de loco communi & non de loco proprio, quia locus proprius est æqualis locato & pars non est equalis toti, etiam locus in actu est unus numero qui primo est totius, partes enim locantur locatione totius. Et aduerte quod cum unitate specifica fiat unitas numeralis, sicut sol est unus specie & unus numero, locus igitur terræ totius & partis unus numero est, & quia maior unitas infert numerationem etiam unus est specie, sed non uniuersaliter est unus specie, igitur plures numero. } Habet etiam ueritatem propositio quando pars est separata à suo toto, quia tunc ad eundem locum mouetur pars ad quem mouetur totum, aut moueretur totum si esset separatum uel extra suum locum. Nam partibus non separatis à toto non debetur locus per se, sed per accidens. Animaduerte tamen hic diligenter quod pars non mouetur ad locum totius, ratione qua est pars totius, quia tunc ubi cunq; poneretur totum, mouerentur partes quæ ferrum ad magnetem, quod tamen falsum est, sed mouetur ad locum naturalem totius, qui in tali & tanta distantia habet quæ

Medium dupliciter.

Subtile dictum.

Subtile dictum.

Expositio modernorum.

Impugnatio.

D

Prop 6 propria.

E

Prop 50.

* ADDI.

F

*